

عنوان مقاله:

بررسی کاربرد مدیریت یکپارچه منابع آب در کشاورزی ایران

محل انتشار:

دهمین سمینار آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی اکبر باغستانی - دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

حسین مهرابی بشر آبادی - دانشیار بخش اقتصاد کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

حبیبه شرافتمند - کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی در ایران، بیش از 90% آب استحصالی در کشور را به خود تخصیص داده است و از این رو همواره به عنوان بزرگترین بخش مصرف کننده آب در ایران مطرح بوده است. به همین دلیل مسائل مرتبط با مدیریت آب در این بخش می تواند تا حد زیادی به تخصیص بهینه منابع آب در کل کشور کمک نماید. مدیریت یکپارچه منابع آب، رهیافتی است که امکان بهینه سازی مشارکت بخش آب در دستیابی به توسعه پایدار را فراهم می کند. این رهیافت در راستای استفاده کارا تر، عادلانه تر و پایدارتر از منابع آب تعریف شده است. وضعیت آب های سطحی، آب های زیرزمینی، کمیت و کیفیت آب به همراه جنبه های اکولوژیکی بکارگیری منابع آب از مواردی است که در این رهیافت مورد توجه قرار می گیرد. در این مطالعه ضمن بررسی برخی مطالعات انجام گرفته پیرامون مفهوم مدیریت یکپارچه منابع آب، برخی از منافع و محدودیت های این رهیافت مورد بررسی قرار می گیرد. همچنین این مطالعه به بررسی کاربرد این رهیافت در مدیریت منابع آب بخش کشاورزی ایران می پردازد. نتایج بدست آمده نشان می دهد که به کارگیری این رهیافت در مدیریت منابع آب بخش کشاورزی ایران می پردازد. نتایج بدست آمده نشان می دهد که به کارگیری این رهیافت در بخش کشاورزی ایران می تواند سبب استفاده موثرتر و کارآمدتر از منابع آب در اقتصاد ایران گردد.

کلمات کلیدی:

مدیریت منابع آب، یکپارچه، پایداری، بخش کشاورزی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/147339>

